

Arrest

**Nr. 31 588 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 5 maart 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROUCK, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakese koerd afkomstig uit Sulimaniye in Noord-Irak. Begin jaren '80 sloot uw vader zich aan bij de “Baath”-partij van voormalig president Saddam Hoessein en ging hij aan de slag voor de “Amn” en de “Esthebarat” (twee veiligheidsdiensten) van deze partij. In 1988 gaf uw vader drie leden van de “PUK” (“Patriottische Unie Koerdistan”) aan bij de autoriteiten en werden deze gearresteerd en geëxecuteerd. Toen Sulimaniye in 1991 door Koerdische troepen ingenomen werd, vluchtte u samen met uw ouders en uw broer naar Bagdad. Terwijl uw broer en uzelf in een restaurant gingen werken, bleef uw vader aan de slag voor de “Baath”-partij. Nadat het regime van Saddam Hoessein in 2003 omvergeworpen werd, vreesde uw vader voor zijn leven en was steeds vaker uithuizig. Toen uw broer (S.) en uzelf in de late avond van 2 september 2004 thuiskwamen, werd jullie

meegedeeld dat jullie vader door drie mannen doodgeschoten was. Uw moeder deelde mee dat één dader de broer was van één van de peshmerga's (Koerdische strijders) die uw vader in 1988 bij de autoriteiten aangegeven had. Omdat deze daarenboven naar de verblijfplaats van uw broer en uzelf geïnformeerd had, raadde uw moeder jullie aan om onder te duiken. De hierop volgende dagen verscholen uw broer en uzelf zich in de woonst van de wijkverantwoordelijke. Op 5 september 2004 meldde uw moeder jullie dat de moordenaars van uw vader haar opgezocht hadden en uw broer en uzelf bedreigd hadden. Uit vrees voor jullie leven vluchtten uw broer (OV. 5.662.386 en CG 04/17550) en uzelf op de avond van 10 september 2004 per taxi naar Zakho. Via Turkije reisden jullie verder naar België en vroegen op 27 september 2004 asiel aan.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS) dat verder onderzoek noodzakelijk is, dient in de fase ten gronde te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. Dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk weet te maken dat uw vader voor de "Baath"-partij actief was. Niet alleen weet u van deze bewering geen enkel begin van bewijs voor te leggen, uw verklaringen hieromtrent zijn vaag en inconsistent en verschillen daarenboven van de verklaringen die uw broer (D.A.S.) aflegde. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader onder het regime van Saddam Hoessein als **politieaan** werkte (zie gehoorverslag DVZ, nr.41), ontkende dit in dringend beroep en stelde dat uw vader actief was voor de **collaborerende koerdische factie "Jaish"** (zie gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.6-7) en sprak deze bewering tijdens het gehoor ten gronde andermaal tegen door te beweren dat uw vader voor **de "Amn" én voor de "Esthebarat"** werkte (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.4). Daarnaast verklaarde u dat uw vader **een uniform** had van de "Baath"-partij (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p4) terwijl uw broer verklaarde dat hij hiervan **geen weet heeft** (zie gehoorverslag CGVS, (D.A.S.), ten gronde, p.3 en dringend beroep, p.5) wat een opmerkelijke vaststelling is aangezien jullie onder hetzelfde dak leefden. Deze vaststellingen roepen twijfel op over de betrokkenheid van uw vader bij de "Baath"-partij en stellen uw vluchtaanleiding in een bedrieglijk daglicht.

Verder dient te worden vastgesteld dat de verklaringen die u tijdens het verloop van de asielprocedure aflegde tegenstrijdig zijn en eveneens afwijken van de verklaringen die uw broer aflegde. Zo verklaarde u ten gronde dat uw broer en uzelf op 2 september 2004 omstreeks 22u30 thuiskwamen en geïnformeerd werden over de moord op uw vader. U verduidelijkte dat **het lichaam van uw vader op dit moment niet langer thuis** was maar reeds naar de moskee overgebracht was (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.6). In strijd hiermee verklaarde uw broer (S.) dat **het lichaam van jullie vader zich nog steeds thuis bevond** en door de burens gewassen werd toen jullie thuiskwamen (zie gehoorverslag CGVS, (D.A.S.), ten gronde, p.4).

Verder verklaarde u dat uw broer en uzelf vanaf 2 september 2004 tot 10 september 2004 bij de wijkverantwoordelijke Sayeed Bara onderdoken. In dringend beroep verklaarde u dat uw moeder jullie tijdens deze onderduikperiode **slechts éénmaal opzocht**, namelijk op 6 september 2004 (zie gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.11). In strijd hiermee verklaarde u ten gronde dat uw moeder jullie **tijdens de nachten van 3, 4 en 5 september bezocht** en vervolgens gedurende twee nachten wegbleef (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p. 7-8). In strijd met uw verklaringen stelde uw broer dan weer dat jullie moeder jullie in deze periode **nagenoeg iedere nacht opzocht** - slechts gedurende één nacht bleef ze afwezig omdat ze naar Zakho gereisd was om er een reisagent voor jullie te contacteren (zie gehoorverslag CGVS, (D.A.S.), dringend beroep, p8).

Daarnaast verklaarde u ten gronde dat u Bagdad op **10 september 2004** ontvluchtte. U verduidelijkte dat uw broer en uzelf die dag **tussen 20u00 en middernacht jullie onderduikadres verlieten** en even later per taxi naar Zakho reisden (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.8). In strijd hiermee verklaarde uw broer dat jullie **in de vroege ochtend van 9 september 2004 jullie onderduikadres verlieten** en diezelfde ochtend nog per taxi naar Zakho vluchtten (zie gehoorverslag CGVS, (D.A.S.), ten gronde, p.5-6).

Bovenstaande discrepanties, betreffende de kern van de door u ingeroepen feiten, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze.

Dient tenslotte aangestipt dat ook in hoofde van uw broer (D.A.S.) op basis van dezelfde elementen een weigeringsbeslissing van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen.

De door u neergelegde documenten (uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en de identiteitskaart van uw dochter) wijzigen deze vaststellingen niet. Deze documenten bevestigen weliswaar uw identiteit en nationaliteit maar deze gegevens staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan dat er onduidelijkheden zijn ontstaan tijdens het interview. Hij heeft gezegd dat zijn vader voor het regime van Saddam werkte als 'Jaish'. Dit woord betekent dat iemand die zelf Koerd is toch werkt voor het regime. Verzoeker is van oordeel dat de vertaling en correcte draagwijdte van dit woord niet voldoende werd duidelijk gemaakt aan de beslissingnemer.

Hij betoogt dat het geen publiek geheim is dat in Irak enkel de oudste zoon in vertrouwen wordt genomen door de vader, zodat het niet verwonderlijk is dat zijn jonge broer de correcte betrokkenheid van zijn vader niet kon duiden.

Verzoeker geeft aan dat hij tijdens het interview heeft gesteld dat de avond van 2 september 2004, op het ogenblik dat hij naar huis was teruggekeerd, het lichaam van zijn vader reeds naar de moskee geweest was en daarna werd teruggebracht naar huis.

Hij stelt dat hij gedurende het interview heeft verklaard dat zij op 9 september 2004 om acht uur gevlucht waren. Toch stelt de bestreden beslissing dat dit om acht uur 's avonds zou zijn terwijl hij acht uur 's morgens bedoelde.

Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen en deze van zijn broer grotere gelijkenissen vertonen dan subtiele nuanceverschillen.

Volgens verzoeker kan elk individu in zijn leeftijdscategorie, regio en situatie, slachtoffer worden van gedwongen rekrutering of inlijving bij één van de strijdende partijen. Een weigering om op deze gedwongen inlijving in te gaan zou onvermijdelijk resulteren in een gewelddadige en mensonterende behandeling.

Hij werd vervolgd omwille van de politieke betrokkenheid van zijn vader. Uit alle rapporten van zowel internationale als regionale organisaties blijkt dat de aanhangers van het Baathregime aan ernstige mishandelingen, folteringen en ontvoeringen werden onderworpen vanaf de val van het regime.

Verzoeker zou hebben vernomen dat vrienden en kennissen van hem die terugkeerden naar Irak door vijandigheden en systematische vervolgingen opzettelijk gedood zijn geweest.

Zijn echtgenote, A.H. werd op 23 februari 2005 omgebracht in een aanslag. Verzoeker legt hiervan bewijs voor. Zijn broer, die eveneens een asielaanvraag indiende in België, zag in februari 2006 geen zin meer in de voortzetting van zijn asielpcedure en werd kort na aankomst in Irak omgebracht. Verzoeker legt hiervan bewijs voor. Zijn broer werd op 5 februari 2006 gedood. Er zijn aanwijzingen dat dit door aanhoudende martelingen en slagen, ingegeven door politieke haat, zou zijn gebeurd. De voorgelegde overlijdensakte maakt enkel melding van doodslag.

Verzoeker maakt reeds sedert geruime tijd een verstrooide indruk.

Hij betoogt dat hij de bijgebrachte gegevens niet eerder kon bezorgen aan de asielinstanties omdat deze dateren van na het verzoekschrift.

Volledigheidshalve legt hij de partijkaart neer van zijn vader.

Hij is van mening dat uit zijn verklaringen een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging blijkt in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Dit wordt ondersteund door de algemeen gekende gebeurtenissen in de regio in september 2004. Ter staving hiervan verwijst verzoeker naar 'UNHCR rapporten'.

2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt op fundamentele wijze ondermijnd door de bij het verzoekschrift tot voortzetting gevoegde overlijdensakte van zijn echtgenote (rechtsplegingsdossier, stuk 4). Blijkens de vertaling ervan zou verzoekers echtgenote op 23 februari 2005 in het ziekenhuis na een explosie zijn overleden. Tevens zou zij haar hoofdverblijfplaats op dat moment in de provincie Bagdad hebben gehad. De voormelde inhoud van het document kan geenszins worden gerijmd met verzoekers verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op 15 december 2005. Niet alleen vermeldde hij nergens dat zijn echtgenote zou zijn omgekomen, doch hij verklaarde tevens dat zijn echtgenote, zijn moeder en zijn dochter op dat ogenblik in Basra verbleven, en dit sedert ongeveer vier maanden (aldus sedert juli/augustus 2005). Hij gaf tevens aan met hen telefonisch contact te hebben (administratief dossier, stuk 4, p.1). Derhalve kan er geen geloof worden gehecht aan de neergelegde overlijdensakte van verzoekers echtgenote en wordt zijn geloofwaardigheid ondermijnd.

Verzoeker legde incoherente en tegenstrijdige verklaringen af omtrent het Baathverleden van zijn vader, hetgeen nochtans de oorzaak zou zijn van zijn problemen. Bij de DVZ verklaarde hij dat zijn vader een *politieman* was die straatcontroles uitvoerde en ervoor zorgde dat het leger genoeg rekruten had (administratief dossier, stuk 13, nr.41). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat zijn vader deel uitmaakte van de *Jaish al Kuds* en mensen controleerde om naar de oorlog te sturen; voornamelijk mensen die hun militaire dienst niet gedaan hadden. Hij maakte deel uit van een klein groepje dat bij mensen de mentaliteit van de Baathpartij ging uitleggen, moest soms de stad controleren, controleren op sigaretten en gestolen wagens proberen te vinden. Verzoeker verklaarde dat zijn vader werkte in *Betawin*. Er werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of zijn vaders uniform van de politie of het leger was, waarop hij antwoordde dat zijn vader gewoon lid was van de Baathpartij. Even verder ontkende hij dat zijn vader een politieman was. Tevens ontkende hij dat hij bij de DVZ verklaarde dat zijn vader een politieman was (administratief dossier, stuk 9, p.6-8). Gedurende het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat zijn vader werkte voor de partijbureaus van de Baath en was tewerkgesteld voor de *Amn* maar ook voor de *Istikhbarat*. Zijn takenpakket zou hebben bestaan uit het organiseren van festiviteiten van de Baath en het opsporen van deserteurs en hij zou hebben gewerkt in *Al Sadoun* (administratief dossier, stuk 4, p.4, 9). Verzoekers betoog aangaande de betekenis van het woord 'Jaish' is geenszins afdoende om de hoger vermelde tegenstrijdigheden op te heffen.

De bestreden beslissing motiveert met recht dat verzoekers verklaringen omtrent het uniform van zijn vader strijdig zijn met de verklaringen van zijn broer. Zijn broer verklaarde, gevraagd of zijn vader een uniform had: "*Nee, toch niet gezien, ging altijd in burgerkleding werken*" (administratief dossier, stuk 17: landeninformatie), terwijl verzoeker aangaf dat zijn vader een uniform had, maar *meestal* ging werken in burgerkledij (administratief dossier, stuk 4, p.4). Het feit dat verzoekers broer de betrokkenheid van hun vader bij de Baathpartij niet correct kan duiden kan geenszins verklaren dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent de vraag of hun vader al dan niet beschikte over een uniform, te meer daar verzoeker en zijn broer beide onder één dak woonden met hun vader.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte partijkaart van zijn vader, dient te worden opgemerkt dat, behoudens dat dit stuk een kopie betreft zodat hieraan omwille van de manipuleerbaarheid van kopieën hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden gehecht, verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij dit stuk niet eerder in de procedure kon meedelen (GwH, 30 oktober 2008, nr. 148/2008, B.6.5). Het werd immers reeds uitgereikt in 2002 en verzoeker had, blijkens zijn verklaringen bij het CGVS op 15

december 2005, op dat ogenblik reeds telefonisch contact met zijn moeder in Irak en hij had de mogelijkheid om documenten te laten opsturen (administratief dossier, stuk 4, p.1). Derhalve wordt het, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), niet in aanmerking genomen.

Ingevolge de voormelde vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het Baathverleden van verzoekers vader.

Verzoeker legde incoherente verklaringen af omtrent het concrete incident dat de aanleiding zou zijn geweest voor zijn problemen, meerbepaald het aandeel van zijn vader in de dood van drie Peshmerga's in 1988. Bij de DVZ verklaarde hij immers dat hij *in 1998* wilde terugkeren naar Suleymaniya, doch dat *zijn vader* hem tegenhield en hem vertelde wat hij in 1988 gedaan had (administratief dossier, stuk 13, nr.41). Bij het CGVS gaf verzoeker aan dat hij voorstelde om naar Suleymaniya te gaan, doch dat *zijn moeder* hem toen vertelde dat zijn vader verantwoordelijk was voor de executie van drie PUK-leden in 1988. Hij gaf tevens aan dat zijn moeder het hem vertelde *in 2003* en dat hij hiervan eerder niets wist (administratief dossier, stuk 4, p.5).

Dit klemt des te meer daar verzoekers verklaringen omtrent dit incident, ondanks dat zijn vader, respectievelijk zijn moeder hem hierover zou hebben ingelicht, uitermate vaag zijn daar hij niet kon aangeven wat deze personen hadden gedaan (administratief dossier, stuk 9, p.8). Daar het evenmin aannemelijk is dat de familieleden van de drie gedode Peshmerga's gedurende jaren niets ondernemen om vervolgens na zestien jaar plots verzoekers vader te vermoorden en op zoek te gaan naar zowel verzoeker als zijn broer, kan er, mede gelet op het voorgaande, geen geloof worden gehecht aan het feit dat de betrokkenheid van verzoekers vader bij de dood van drie Peshmerga's zou hebben geleid tot de beweerde vervolging van verzoeker.

Verzoeker legde tevens incoherente verklaringen af omtrent zijn tewerkstelling. Bij de DVZ verklaarde hij dat hij gedurende de laatste twee jaren werkte als ober in het restaurant 'Kak Majid' in Bagdad, Bettawin. Hij zou hier hebben gewerkt samen met zijn broer en toen zij die middag thuiskwamen vertelde hun moeder dat hun vader was vermoord (administratief dossier, stuk 13, nr.36, 41). De voorgaande verklaringen kunnen niet worden gerijmd met zijn verklaring bij het CGVS dat hij slechts tot 1996 werkte in het restaurant 'Kaka Majid' in Bettawin, alsmede dat hij na 1996 werkloos was (administratief dossier, stuk 9, p.1-2).

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent het gebeurde na de moord op zijn vader. Bij de DVZ verklaarde hij dat zij de avond van 2 september 2004 besloten naar de wijkverantwoordelijke te gaan en daar te overnachten. Op 5 september 2004 kwam hun moeder naar hen omdat zij bezoek had gekregen van de moordenaars, die naar verzoeker en zijn broer vroegen. De volgende dag (6 september 2004) ging hun moeder naar Zakho om een smokkelaar te zoeken. Zij kwam drie dagen later terug en op 9 september 2004 vluchtten verzoeker en zijn broer (administratief dossier, stuk 13, nr.41). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat zij vertrokken op 8 september 2004. Tevens verklaarde hij dat zij slechts vier dagen bij de wijkverantwoordelijke bleven. Verzoeker gaf herhaaldelijk en uitdrukkelijk aan dat hun moeder hen gedurende die dagen slechts één maal bezocht (administratief dossier, stuk 9, p.1, 10). Gedurende het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat zij vluchtten op 10 september 2004. Hij gaf aan dat zij na de moord op hun vader gingen overnachten bij de wijkverantwoordelijke. Er werd hem in duidelijke bewoordingen gevraagd: "*Hoe lang verbleef u er?*", waarop hij, net als tijdens het vorige gehoor, verklaarde: "*Drie dagen, sliep er vier nachten in totaal*". Hij gaf tevens aan dat hun moeder hen alleen de eerste nacht niet kwam bezoeken, doch de drie daaropvolgende nachten wel. Bovendien verklaarde hij dat zijn moeder op 7 september 2004 vertrok naar Zakho en op 9 september terugkwam. Wanneer aan verzoeker vervolgens werd gevraagd waar hij verbleef gedurende deze hele periode, verklaarde hij dat hij bij de wijkverantwoordelijke verbleef. Vervolgens werd hij erop gewezen dat dit beduidend meer dan vier nachten waren, waarop hij plots zijn verklaringen wijzigde en aangaf dat hij negen nachten overnachtte bij de wijkverantwoordelijke (administratief dossier, stuk 4, p.1, 6-8). Zijn uitleg bij het CGVS dat hij de vraag niet goed zou hebben begrepen kan niet worden aanvaard, daar de vraag, zoals hierboven geciteerd, in duidelijke bewoordingen werd gesteld en hij bovendien ook tijdens het vorige gehoor had verklaard vier nachten bij de wijkverantwoordelijke te hebben verbleven.

Het voormelde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De voorafgaande vaststellingen zijn, in het kader van het devolutieve karakter van het beroep, afdoende om te besluiten dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielmotieven.

Daargelaten dat de geloofwaardigheid van de bij het verzoekschrift tot voortzetting gevoegde overlijdensakte van verzoekers broer (rechtsplegingsdossier, stuk 4) mede wordt aangetast door de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent de neergelegde overlijdensakte van zijn echtgenote, blijkt uit de vertaling van dit document dat de doodsoorzaak een 'doodslagongeval' was. Uit dit document kan geenszins worden afgeleid dat er aanwijzingen zijn dat dit door aanhoudende martelingen en slagen, ingegeven door politieke haat, zou zijn gebeurd, zoals verzoeker beweert. Derhalve vermag het niet afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

De door hem bijgebrachte kopieën van identiteitskaarten en het nationaliteitsbewijs (administratief dossier, stuk 16: documenten) kunnen hoogstens zijn identiteit en afkomst aantonen, welke in casu op het eerste niet ter discussie staan.

Ten aanzien van verzoekers algemene verwijzing naar 'UNHCR'-rapporten en naar 'alle rapporten van zowel internationale als regionale organisaties', repliceert verweerder met recht dat verzoeker nalaat te preciseren om welke concrete rapporten het gaat en deze evenmin bijbrengt. Hoe dan ook kan de verwijzing naar algemene rapporten niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoekers stelling dat personen met zijn profiel riskeren gedwongen te worden gerekruteerd wordt door hem op generlei wijze in concreto onderbouwd. Hij haalde deze vrees nergens eerder in de procedure aan. Deze blote bewering is geenszins afdoende om in zijn hoofde een individuele en persoonsgerichte vervolging aan te tonen.

Verzoeker beweert dat vrienden en kennissen van hem die terugkeerden naar Irak werden gedood, doch brengt hiervan geen begin van bewijs bij. Hoe dan ook kan niet worden ingezien hoe dit zijn geloofwaardigheid kan herstellen of in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan aantonen, daar verzoeker niet preciseert om welke vrienden en kennissen het zou gaan, omwille van welke redenen zij werden gedood of wat het verband zou zijn met zijn asielrelaas.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.2.1. Verzoeker stelt dat de situatie in Irak tot op heden geenszins als veilig en zeker kan worden beschouwd. Er worden regelmatig aanslagen gepleegd op doelwitten van beide strijdende partijen. Derhalve vraagt hij in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen zoals voorzien in de artikelen 48/1 en verder van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker gedurende de beide gehoren bij het CGVS werd ondervraagd omtrent zijn afkomst van Bagdad, waar hij zou verbleven hebben sinds 1991 (stukken 4 en 9). Er zijn in het dossier geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat de door hem gegeven antwoorden niet correct zouden zijn en verweerder betwist evenmin de afkomst van verzoeker. Uit de informatie die door verweerder bij de nota wordt gevoegd blijkt dat de situatie in Bagdad van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Ter terechtzitting verklaart verweerder dat de situatie, zoals omschreven in voornoemde informatie, op heden nog steeds actueel is. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen burger zou zijn. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan hem te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS